

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โดยใช้สื่อวีดิทัศน์
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1
Basic Chinese Language Instruction in High School Level by Implementing
Audiovisual Media of Schools in the Secondary Educational Service Area
Office Bangkok 1

พุฒิพงศ์ ปรีเปรม*

โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

Puttipong Preepram*

Traimitwitthayalai School The Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1

Received: January 29, 2023

Revised: March 30, 2023

Accepted: March 31, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และหาแนวทางในการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะภาษาจีน ผ่านการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ก่อน และหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูสอนภาษาจีนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 115 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) ที่ผ่านการอบรม โครงการ “การพัฒนาสมรรถนะและเสริมสร้างศักยภาพข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาวิชาภาษาจีน” ณ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ Paired Sample T-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .658 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้สื่อวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนใช้สื่อวีดิทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการผลิตสื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน โดยใช้แอปพลิเคชันยูทูปเหมาะสม กับรูปแบบการใช้ชีวิตในปัจจุบัน สามารถตอบสนองผู้เรียน และผู้สอนสร้างแรงจูงใจทางบวกให้กับผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถค้นหาเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจได้ง่ายสะดวกมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สื่อวีดิทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

Abstract

This research aimed to 1) study the satisfaction and find out the approaches to implement audiovisual media in Chinese language teaching, and 2) compare the learning achievements of Chinese skills through implementing audiovisual media for Chinese teaching in the schools in the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1 before and after implementing the audiovisual media. The samples used in this research were 115 teachers who taught Chinese in the schools in the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. The samples were selected by voluntary selection method among teachers who passed the training of “Competency Development and Potential Enhancement of Chinese Language Teachers and Educational Personnel” at Trimitwittayalai School Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. Research instruments were questionnaires and achievement test. The statistics used in this research included percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and paired sample t-test. The research results found that the overall satisfaction level was at the highest level with the mean ($\bar{X}$) at 4.68 and standard deviation (S.D.) at .658 and the overall satisfaction items were at the highest level. The result of the comparative learning achievement after using a video program was higher than before using at the statistical significance level of .01. The results showed that the production of audiovisual media for Chinese language teaching implementing YouTube was suitable for the present lifestyle. It was able to serve both learners and teachers and create positive motivation for learners. It also helped learners to look up and do research for their topics of interest more easily and enhance their learning achievement before and after using the audiovisual media effectively.

Keywords: Audiovisual Media, Learning Achievement, Satisfaction, Basic Chinese Language Instruction

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมมากภาษาหนึ่ง เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจและการเมือง ภาษาจีนจึงเป็นหนึ่งใน 5 ภาษาในองค์การสหประชาชาติ การเรียนภาษาจีนจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ขณะนี้ทั่วโลกให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย คนที่มีเชื้อสายจีน และวัฒนธรรมจีนมีอยู่ทั่วโลกมีประชากรเป็นอันดับหนึ่งของโลก ในขณะนี้จีนได้ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ อันได้แก่ ยุคโลกาภิวัตน์ที่จีนมีบทบาทในฐานะในทางเศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งมหาอำนาจทางเศรษฐกิจภูมิภาค

เอเชีย และภูมิภาคตะวันตก ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่สำคัญเป็นหนึ่งใน 5 ภาษาในองค์การสหประชาชาติ การเรียนภาษาจีนจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสื่อสารซึ่งจะเป็นประตูไปสู่อีกโลกหนึ่งที่สะท้อนถึงความรู้ วัฒนธรรม และอารยธรรมประเทศจีน (ภัทรภณ ศิลารักษ์, 2565) กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา อย่างมาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เป็นภาษาที่สองตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในสังคมเศรษฐกิจอาเซียน และสังคมโลก ตามแผนงาน มีเป้าหมายให้ประชาชนไทยอย่างน้อย 500,000 คน มีความรู้ ความสามารถสื่อสารภาษาจีนได้ภายในปี 2555 และให้สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ทุกแห่งเปิดสอนโปรแกรมภาษาจีน (สุคนธา อรุณภู และคณะ 2561) และ มีการจัดตั้งสถาบันขงจื่อที่มีบทบาทในการส่งเสริมเผยแพร่วัฒนธรรมจีน เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีทักษะสามารถ สื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีน ส่งผลให้ปัจจุบันมีโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่เปิดสอนภาษาจีนจำนวนมาก และกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาค อย่างไรก็ตาม การสอน ภาษาจีนในประเทศไทยยังมีปัญหาอุปสรรคหลายด้าน เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตรการเรียน การสอนที่ไม่ชัดเจน และไม่เหมาะสมกับชาวไทย ปัญหาด้านจำนวน และคุณภาพของครูจีน และปัญหาด้านความ ไม่ต่อเนื่องกับระดับการศึกษาอื่น ๆ ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ในระดับประถม-มัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีสื่อสารยุคใหม่ และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจระดับโลก ทำให้เกิดการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมุ่งเน้นพัฒนาทักษะ ด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ในศตวรรษที่ 21 (ภัทรภณ ศิลารักษ์, 2565) การจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ผ่านสื่อโซเชียลสังคมออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านสื่อ หรือนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนจาก แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนในการพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนในการฟัง พูด อ่าน เขียน ส่งเสริม การเรียนรู้ให้หลากหลายขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ที่หลากหลาย การสร้างเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทั้งใน และนอกห้องเรียน ขณะเดียวกันสามารถสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียน ภาษาจีนให้แก่นักเรียน (นริศ วศินานนท์, 2565) โดยในระยะแรกเริ่มนั้นได้กำหนดให้โรงเรียนในสังกัดที่มี ความพร้อมด้านต่าง ๆ เป็นโรงเรียนต้นแบบ และเป็นโรงเรียนศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน หรือ โรงเรียนโดดเด่นเรื่องภาษาจีนมีจำนวนน้อย หลายโรงเรียนเปิดสอนภาษาจีนแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ ควรที่อาจเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิ ความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ การสนับสนุนในชุมชน และ ทำเลที่ตั้งสถานศึกษา ตลอดจนการบริหารสถานศึกษาด้านอื่น ๆ ส่งผลให้การเรียนการสอนในสถานศึกษา หลายแห่งยังขาดแบบแผน และกระบวนการบริหารที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มีการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียน ภาษาต่างประเทศที่สอง (ภาษาจีน) ที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน อาทิ โรงเรียนไตรมิตร วิทยาลัย (ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การจัดตั้งศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศที่สอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555)

โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยเป็นโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างโดดเด่นที่สุดในปัจจุบัน ด้วยทำเลที่ตั้งเป็นโรงเรียนเดียวที่ตั้งอยู่ในเขตสัมพันธวงศ์ย่านเยาวราช แหล่งค้าขายสำคัญ และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยเป็นโรงเรียนที่สอนภาษาจีนมายาวนานกว่าโรงเรียนอื่น ๆ จนเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป และปัจจุบันเป็น “สถานศึกษาด้านแบบของการเรียนการสอนด้านภาษาจีน” แห่งแรกของไทย (ไกรสร ผื่นเพย และสัมมา รณิธย์, 2557) อีกทั้งได้รับความเมตตาจากสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก) กรรมการมหาเถรสมาคม วัดไตรมิตรวิทยาราม และประธานสถาบันขงจื่อ เค่อถิง ที่ได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาภาษาจีนของเยาวชนไทย และก่อตั้งสถาบันการเรียนรู้ภาษาจีนขงจื่อ เค่อถิง ณ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยโดยสถาบันขงจื่อ เค่อถิง โดยการสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) เป็นสถาบันการศึกษาของไทยแห่งแรกของโลกที่ได้รับป้าย The First global Confucius Classroom ให้เป็นสถาบันขงจื่อ เค่อถิง จากสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนนานาชาติ และในปี 2549 ได้เปิดห้องเรียนขงจื่อ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และเป็นทางการแห่งแรกของไทย ปัจจุบันโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยเป็นศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ที่สอง (ภาษาจีน) ดังนี้ 1) ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศที่สอง (ภาษาจีน) ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศที่สอง (ภาษาจีน) ของกรุงเทพมหานคร 3) ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศที่สอง (ภาษาจีน) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้นักเรียนทุกคนได้เรียนวิชาภาษาจีน (Intensive Chinese Program) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้รับความร่วมมือด้านหลักสูตร ครูผู้สอน และทุนการศึกษาจากรัฐบาล และสถาบันการศึกษาชั้นนำในประเทศจีน จากการนำเสนอประสบการณ์ในการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาเน้นการสื่อสารกับครูจีนมากกว่าการท่องจำในตำรา ทำให้ทักษะภาษาจีนนั้นดีทั้งทักษะการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน (วัฒนา ประสานทอง และเดือนเพ็ญ อีรวรรณวิวัฒน์, 2560) การใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการสนับสนุนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนภาษาจีนสามารถเรียน และฝึกทักษะการสื่อสารได้ซ้ำ ๆ ไม่จำกัดสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้อย่างสะดวก ไม่มีข้อจำกัดด้านสถานที่ และเวลา ดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนสามารถกลับมาทบทวนด้วยตนเองได้ (พัชรณัฐ ดาวดึงษ์ และคณะ, 2565) ศึกษาการฝึกสนทนาภาษาจีนระดับเบื้องต้น จากสื่อมัลติมีเดียสำหรับการฝึกภาษาจีนด้วยเนื้อหาบทสนทนาจากการประเมินความพึงพอใจ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับดี เข้าใจง่าย และความสวยงามอยู่ในระดับดีมาก ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ธนัชร นามวัฒน์ และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ, 2563) ศึกษาการใช้สื่อเทคโนโลยีสำหรับบทเรียนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนภาษาจีนด้านเนื้อหาของสื่อสูงสุด รองลงมาคือการออกแบบสื่อ และการนำไปใช้งานของสื่อตามลำดับ ช่วยลดปัญหาสื่อการสอนภาษาจีนทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจเนื้อหาที่เรียน ดังนั้น ควรมีการพัฒนาสื่อ วีดิทัศน์ เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน เสริมสร้างศักยภาพข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาวิชาภาษาจีนเป็นที่ยอมรับและมีความเป็นเลิศ (Best Practice) โดยการให้ความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของการเรียน

ภาษาจีน เทคนิคการสอนภาษาจีน และวัฒนธรรมจีน เพื่อให้ครูนำความรู้ด้านภาษา และวัฒนธรรมจีน มาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน และหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐานโดยใช้สื่อ เทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 อันนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และแนวทางในการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะภาษาจีน ผ่านการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ก่อน และหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูไทย ครูผู้สอนต้องใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน ความรู้พื้นฐาน ความถนัดความชอบเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงสอดคล้องกับทฤษฎีเสริมต่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเสริมความรู้ความเข้าใจ และเกิดการสร้างความเข้าใจส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้สูงขึ้น (จินตนา วิเศษจินดา, 2561) ดังที่ (พัชรณัฐ ดาวดึงษ์ และคณะ 2565) กล่าวว่า การฝึกทักษะสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันระดับขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียน และบุคคลทั่วไปที่สนใจในการเรียนภาษาจีนจากเครื่องมือการสร้างสื่อ วีดิโอ โปรแกรมสำหรับใช้พัฒนาเว็บไซต์ และโปรแกรมตกแต่งภาพที่ใช้ประกอบการสอนภาษาจีนมีความสะดวก และง่ายต่อการใช้งานในระดับดีมาก มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่ายช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ ทวีเลิศทรัพย์ และคณะ (2565) ศึกษาการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนที่ช่วยในการพัฒนาทักษะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนต่อการใช้แอปพลิเคชัน ตี๊กตอก เฟซบุ๊ก ยูทูบ และอินสตาแกรม ในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่า การใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนในการพัฒนาทักษะและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน เมื่อพิจารณาแยกตามรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเรียนภาษาจีนจากแอปพลิเคชัน ยูทูบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.10 รองลงมา คือ แอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก คิดเป็นร้อยละ 60.00 และลำดับที่ 3 ได้แก่ แอปพลิเคชันอินสตาแกรม คิดเป็นร้อยละ 47.60 ลำดับที่ 4 ได้แก่ แอปพลิเคชันตี๊กตอก ดังนั้น สื่อการสอนเทคโนโลยีที่นำเสนอสารสนเทศต่าง ๆ ที่ใช้รูปภาพกราฟิกช่วยเสริมสร้างสื่อที่น่าสนใจมากขึ้น (กิดานันท์ มลิทอง, 2540) สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเรียนรู้ซ้ำ ๆ ได้ด้วยตนเองตามความต้องการและให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกหนทุกแห่งทั่วโลก อนุอมพร เลหาจรัสแสง (2540) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จิตวิทยาการออกแบบ สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาที่สำคัญ 3 ทฤษฎี ดังนี้

- 1) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมภายนอกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เมื่อมีแรงขับ หรือความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งจูงใจให้ตอบสนอง และ

ได้รับการเสริมแรง ซึ่งสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาออกแบบตามแนวคิดแบบพฤติกรรมนิยม เน้นการออกแบบสื่อที่มีโครงสร้างเนื้อหาในลักษณะเชิงเส้นตรง (Linear) โดยผู้เรียนทุกคนจะได้รับการนำเสนอเนื้อหาในลำดับที่เหมือนกันผู้เรียนต้องผ่านประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนจึงจะสามารถศึกษาเนื้อหาบทถัดไปจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การสร้าง และประยุกต์ใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกของพาฟลอฟ (Ivan Petrovich Pavlov) กล่าวว่า การสร้างสื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาจีนในการฝึกออกเสียงภาษาจีนมีการใช้เพลงประกอบ และเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนตรงกับเป้าหมาย และตามธรรมชาติของวิชาเป็นการส่งเสริม และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนทบทวนความรู้เดิมสามารถทำได้ในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน การใช้สื่อมัลติมีเดียช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เช่น การสอนลำดับขีดตัวอักษรจีนหากมีการเคลื่อนไหวแสดงลำดับขีด และสามารถศึกษาซ้ำจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้ดีขึ้น

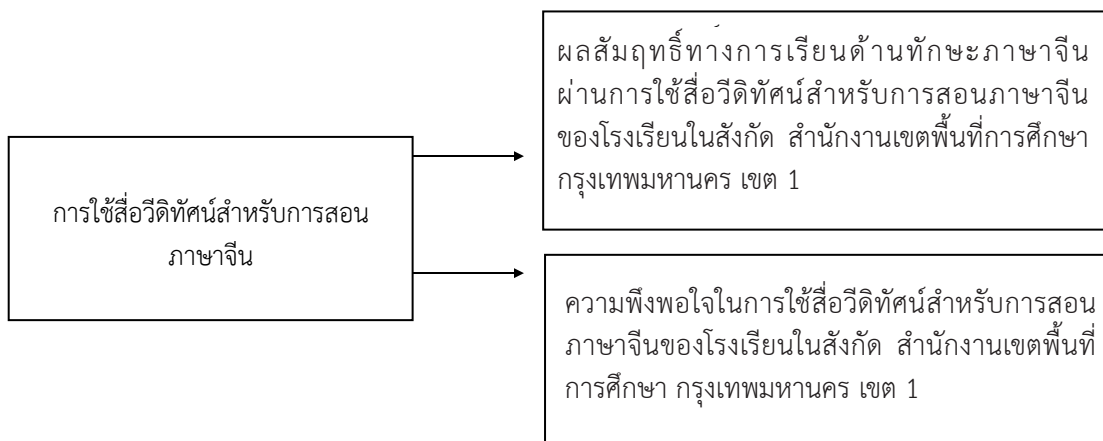
2) ทฤษฎีปัญญานิยมที่เกิดจากแนวคิดของ Chomsky (1988) ทฤษฎีนี้ใช้การออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่จัดความรู้ในลักษณะการอธิบาย และแบ่งหมวดหมู่ความรู้ออกเป็นบท ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างด้านการพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียนจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนในสิ่งที่ยากเกินกว่าพัฒนาการในช่วงวัยของตน ซึ่งจะส่งผลต่อเจตคติ เช่น การสร้างสื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาจีน ครูผู้สอนควรออกแบบสื่อที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้น ถึงแม้ว่าในช่วงขั้นการคิดแบบนามธรรมผู้เรียนสามารถสร้างจิตภาพเองได้แล้ว แต่หากนำสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ที่เป็นนามธรรมมาช่วยเสริมจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ ทฤษฎีกลุ่มนี้เชื่อว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นตามบริบทหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวของผู้เรียน และเชื่อว่าผู้เรียนได้สร้างความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นขึ้นมาจากประสบการณ์ของตนซึ่งผู้สอนเป็นเพียงผู้จัดประสบการณ์ กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม และหากลวิธีของผู้เรียนไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้

การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ ถือเป็นอีกหนึ่งในเนื้อหาพื้นฐานของการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมแนวคิดเรื่องการปฏิรูปการศึกษาได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากภาคการศึกษาในปี 1998 กระทรวงศึกษาธิการประเทศจีนชี้ให้เห็นว่า เศรษฐกิจ และความรู้ที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา (ภัทรภณ ศิลารักษ์, 2564; ศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์, 2560) โดยส่งเสริมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการสอน ส่งเสริมการ บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศกับหลักสูตร สร้างสภาพแวดล้อมให้การเรียนรู้ที่เป็นอิสระส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสืบเสาะหาความรู้ (ดวงกมล นามสองชั้น, 2565) การบูรณาการความรู้จะช่วยสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กรอบแนวคิดการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ดำเนินงานโดยมีรายละเอียดใน ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะภาษาจีนผ่านการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 หลังการใช้สื่อวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการใช้สื่อวีดิทัศน์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบวิจัยเชิงปริมาณ จากแบบสอบถามการใช้ประโยชน์จากสื่อวีดิทัศน์ที่ช่วยในการพัฒนา และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนในโรงเรียนครุต้นสังกัดผู้เข้าร่วมอบรม และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการส่งเสริมการเรียนรู้ และรวบรวมข้อมูลแบบประเมินจากครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการใช้วีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนและรูปแบบจากสื่อ

ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการสำรวจข้อมูลตามหลักการข้อมูลตามหลักการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Method) เกี่ยวกับประโยชน์จากการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน และรูปแบบจากสื่อเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กำหนดประชากร คือ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้สอนภาษาจีน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 140 คน ที่เข้ารับการอบรมโครงการ “การพัฒนาสมรรถนะและเสริมสร้างศักยภาพข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาวิชาภาษาจีน” ดำเนินการจัดโครงการโดยศูนย์พัฒนาวิชาการภาษาจีน ณ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จากการสำรวจภาคสนาม (Fieldsurvey) โดยเก็บข้อมูลบุคลากรทุกโรงเรียนที่ยินดีเข้าร่วมการวิจัยในวันที่เก็บข้อมูล ณ วันที่ 17 กันยายน 2565 (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565) โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) จำนวน 115 คน ที่ผ่านการอบรม โครงการ “การพัฒนาสมรรถนะและเสริมสร้างศักยภาพข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาวิชาภาษาจีน” ณ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

กรุงเทพมหานคร เขต 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามในลักษณะให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน และตอบด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaire) ประกอบด้วยประเด็นสำคัญคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความพึงพอใจการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน เพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา และนำแบบทดสอบไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 แบบความพึงพอใจในการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้สื่อวีดิทัศน์ โดยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อรายการ กับนิยามเชิงปฏิบัติการทุกข้อมีค่า 1.00 จากนั้น นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับครูสอนภาษาจีนที่เข้าร่วมอบรม พบว่า คุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยง 0.867

ชุดที่ 2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นแบบทดสอบความรู้ ทักษะภาษาจีน แบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย ครูสอนภาษาจีนจากสถาบันขงจื่อ 2 ท่าน และอาจารย์สอนภาษาจีน จำนวน 1 ท่าน โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบทดสอบมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.67-1.00 เมื่อนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.891 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (r) เท่ากับ 0.874 ค่าระดับความยากง่าย (P) เท่ากับ 0.568 ค่า KR-20= 0.694

2) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกโดยใช้แบบสอบถาม จากครูสอนภาษาจีนที่เข้าร่วมอบรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 115 ที่เข้าร่วมอบรม โดยการเพิ่มคำถามเชิงลึกแบบปลายเปิด เพื่อศึกษาความสอดคล้อง และหาแนวทางที่เหมาะสมในการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนระดับมัศึกษานำความรู้ไปออกแบบ และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน และวัฒนธรรมจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านหัวข้อเนื้อหา ดังนี้

เนื้อหาที่ 1 เรื่องสมรรถนะการสอนภาษาจีนด้วยเทคนิคการสอนรูปแบบใหม่ภายใต้หลักสูตรแกนกลาง

เนื้อหาที่ 2 ศึกษาความสอดคล้องวัฒนธรรม เมืองกรุงเทพมหานคร และเมืองเทียนจิน

เนื้อหาที่ 3 ศึกษาความสอดคล้องด้านวัฒนธรรมไทย-จีน

เนื้อหาที่ 4 เรื่องวิเคราะห์ด้านธุรกิจ และการศึกษาต่อประเทศจีน

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รวบรวมทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และแนวทางการพัฒนา เพื่อการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบแผนการทดลอง แบบแผนการทดสอบใช้รูปแบบการทดสอบกลุ่มเดียว และมีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (One Group Pretest Posttest Design) เขียนเป็นรูปแบบการทดสอบ

2) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้อยู่ที่ต้นในการพัฒนาทักษะการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับการสอนภาษาจีน และรูปแบบจากสื่อโดยผู้ตอบแบบสอบถามผ่านระบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) แก่โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีครูผู้สอนภาษาจีนเข้าร่วมอบรม โดยให้นักเรียนผู้ใช้อยู่ที่ต้นเป็นผู้ทำแบบสอบถาม จากนั้น ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในตารางประกอบความเรียงผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลที่ใช้ในการให้ความหมาย มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1961) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) ดำเนินการทดสอบหลังการใช้อยู่ที่ต้นเสร็จสิ้นลง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาความพึงพอใจ และแนวทางในการใช้อยู่ที่ต้นสำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะภาษาจีน ผ่านการใช้อยู่ที่ต้นสำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ก่อน และหลังการใช้อยู่ที่ต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ Paired Sample T-test

ผลการศึกษา

ผลการพัฒนาการเรียนสอนภาษาจีนผ่านสื่อวีดิทัศน์ เพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะ โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมุ่งเน้นการทบทวนคำศัพท์ ไวยากรณ์ ประโยค และเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ได้จากการเข้าร่วมอบรมของครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมีประสบการณ์การเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาจีน โดยครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนส่วนใหญ่เคยวัดระดับความสามารถภาษาจีน (HSK) ได้ระดับ 5 ขึ้นไป โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 115 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนในระดับมัธยมศึกษาที่ปฏิบัติงานสอนในตำแหน่งครู/อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ร้อยละ 100 โดยภาษาจีนส่วนใหญ่สอนอยู่ในหมวดวิชาเพิ่มเติม ร้อยละ 72.45 รองลงมาอยู่ในหมวดอื่น ๆ ร้อยละ 17.12 วิชาบังคับ ร้อยละ 8.15 และหมวดวิชาเลือกเสรี ร้อยละ 2.28 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้สื่อเทคโนโลยีประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ในการเรียนการสอนภาษาจีน ร้อยละ 64.15 สื่อวีดิทัศน์ ร้อยละ 17.07 แอปพลิเคชัน ร้อยละ 7.05 CAI (Computer Assisted Instruction) ร้อยละ 8.01 และอื่น ๆ ร้อยละ 3.72 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในการใช้สื่อวีดิทัศน์ สำหรับการสอนภาษาจีน ประกอบด้วยเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้ ปรับพื้นฐานภาษาจีน มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในการประเมินความพึงพอใจประสิทธิภาพการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ใช้สื่อนี้ โดยแบ่งหัวข้อประเมินออกเป็น 10 ด้าน คือ 1) การนำเสนอเนื้อหาถูกต้อง 2) เนื้อหาในการนำเสนอ ครบถ้วนครอบคลุม 3) มีความถูกต้องแม่นยำและ ครบถ้วนของเนื้อหา 4) ชัดเจน ไม่สับสน และเข้าใจง่าย 5) การนำเสนอของสื่อมีความชัดเจน 6) สื่อมีความ สวยงาม ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหา 7) การดำเนินงานเรื่องของสื่อมีความน่าสนใจ 8) มีความเข้าใจสื่อที่นำเสนอ 9) สื่อมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 10) ความพึงพอใจโดยรวมของสื่อโดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูลโดยใช้วิธีของ Likert Scale แบบจำแนกแต่ละช่วงระดับความพึงพอใจ (ตารางที่ 1) แสดงผลตามลำดับค่าเฉลี่ย จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่า ให้ความสนใจกับการใช้สื่อวีดิทัศน์เนื่องจากเนื้อหาเข้าใจง่ายช่วยส่งเสริมทักษะภาษาจีนได้มากที่สุด และสามารถฝึกจำ ฝึกท่องจำคำศัพท์ได้ซ้ำ ๆ ในเวลาที่สะดวกเพื่อทบทวน และเตรียมการสอบ จึงนับว่าเป็นการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะภาษาจีนได้รับผลตอบแทนที่ดีจากผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการใช้สื่อวีดิทัศน์ สำหรับการสอนภาษาจีน

รายการประเมิน	ระดับความพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การนำเสนอเนื้อหาถูกต้อง	4.72	.683	มากที่สุด
2. เนื้อหาในการนำเสนอครบถ้วน ครบคลุม	4.66	.561	มากที่สุด
3. มีความถูกต้องแม่นยำและครบถ้วนของเนื้อหา	4.56	.542	มากที่สุด
4. เนื้อหาเข้าใจง่ายช่วยส่งเสริมทักษะภาษาจีน	4.72	.621	มากที่สุด
5. การนำเสนอของสื่อมีความชัดเจน	4.54	.596	มากที่สุด
6. สื่อมีความสวยงาม ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหา	4.76	.737	มากที่สุด
7. การดำเนินเรื่องของสื่อมีความน่าสนใจ	4.75	.768	มากที่สุด
8. มีความเข้าใจสื่อที่นำเสนอส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น	4.51	.764	มากที่สุด
9. สื่อมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.71	.740	มากที่สุด
10. ความพึงพอใจโดยรวมของสื่อ	4.88	.571	มากที่สุด
รวม	4.68	.658	มากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะภาษาจีนก่อน และหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน พบว่า ผลคะแนนการทดสอบทักษะภาษาจีนก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เท่ากับ 18.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.52 และมีคะแนนการทดสอบทักษะภาษาจีนหลังการใช้ สื่อวีดิทัศน์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X}$ เท่ากับ 37.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.36 ค่าสถิติ Pair Sample t-test เท่ากับ 12.60 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะภาษาจีนหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการใช้สื่อวีดิทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ดังตาราง ที่ 2) จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติม พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับการใช้สื่อวีดิทัศน์เนื่องจาก เนื้อหาเข้าใจง่ายช่วยส่งเสริมทักษะภาษาจีนได้มากที่สุด และสามารถฝึกจำฝึกท่องจำคำศัพท์ได้ซ้ำ ๆ ในเวลาที่สะดวกเพื่อทบทวน และเตรียมการสอบ จึงนับว่าเป็นการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะภาษาจีนได้รับผลตอบแทนที่ดีจากผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างสำหรับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน (n=115)

กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
ก่อนใช้สื่อวีดิทัศน์	18.21	1.52	21	12.603*	.000
หลังใช้สื่อวีดิทัศน์	37.08	1.36			

จากการสอบถามเชิงลึก พบว่า เน้นไวยากรณ์ และการจดจำคำศัพท์อยู่ในระดับมากเป็นสำคัญ ผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อเสริมสมรรถนะการสอนภาษาจีนด้วยเทคนิคการสอนรูปแบบใหม่ ภายได้หลักสูตรแกนกลางทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการฟัง พูด และการออกเสียง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เรียนมีจุดอ่อนในทักษะการพูด และการออกเสียงการใช้สื่อวีดิทัศน์ทำให้ผู้เรียน สามารถทบทวนได้บ่อย ๆ นอกเวลาได้ ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนภาษาจีน

อภิปรายผล

จากการวิจัยการบริหารงานทางโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย เป็นฐานการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพวิชาการภาษาจีน ด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 เป็นผู้กำหนดนโยบาย พระพรหมมิ่งคลาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการบริหารโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารศูนย์ภาษาจีน ห้องเรียนขงจื่อโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ และทีมวิทยากร จากอาจารย์สถาบันขงจื่อของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ การจัดกิจกรรม “การพัฒนาสมรรถนะและเสริมสร้างศักยภาพข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา วิชาภาษาจีน” สพม. กท 1. ครูผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมทั้งเทคนิคการจัดการเรียนการสอน ภาษา และวัฒนธรรมจีนมาออกแบบการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์จากการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนก่อน และหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และยิ่งสอดคล้องกับ สุคนธา อรุณภู และคณะ (2561) ที่กล่าวว่า การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนมีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งใน และต่างประเทศ ห้องเรียนขงจื่อได้รับความร่วมมือจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) การพัฒนาครูผู้สอน ด้านการสร้างสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นกลยุทธ์หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ผ่องพรรณ ทวีเลิศทรัพย์ และคณะ (2565) เก็บข้อมูลการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนที่ช่วยในการพัฒนาทักษะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่า แอปพลิเคชันยูทูบ เป็นแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนในการพัฒนาทักษะ และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนในการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และการเขียน เรียนรู้บทสนทนาภาษาจีนมากที่สุด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาความพึงพอใจประสิทธิภาพการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน จากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนภาษาจีนเข้าร่วมอบรม โดยให้นักเรียนผู้ใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นผู้ทำแบบสอบถามจากแอปพลิเคชันยูทูบแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้เรียน ช่วงระดับ

ความพอใจมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จากการศึกษาความพึงพอใจเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการใช้ และแนวทางในการใช้สื่อวีดิทัศน์ เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนสามารถอธิบายผลได้ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษาความพึงพอใจ และหาแนวทางในการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด สพม. กท 1 ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.68, S.D. = .658 ผู้เรียนเห็นว่าการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน ที่ได้รับการประเมินจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้สื่อวีดิทัศน์ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และช่วยเพิ่มทักษะการเรียนรู้ภาษาจีน อีกทั้งเนื้อหาสอดคล้องกับสมรรถนะการเรียนรู้ภาษาจีน เนื่องจากครูผู้สอนภาษาจีนในสังกัด สพม. กท 1 ที่เข้าร่วมอบรมได้รับการพัฒนาทักษะภาษาจีนสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการศึกษาการเรียนรู้ภาษาจีน และวัฒนธรรมจีน จากครูจีนสถาบันขงจื่อโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย และสถาบันเครือข่ายสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนให้ความสนใจต่อการใช้สื่อวีดิทัศน์จากรายการประเมินระดับความพึงพอใจ โดยรวมของสื่ออยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 4.88 เมื่อเรียงลำดับการประเมินระดับความพึงพอใจพบว่า สื่อมีความสวยงาม ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหา เท่ากับ 4.76 การดำเนินเรื่องของสื่อมีความน่าสนใจ เท่ากับ 4.75 และเนื้อหาเข้าใจง่ายช่วยส่งเสริมทักษะภาษาจีน เท่ากับ 4.72 สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนให้ความสนใจกับการใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติม พบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจกับการฝึกทักษะด้านไวยากรณ์การจดจำคำศัพท์อยู่ในระดับมาก การใช้สื่อวีดิทัศน์ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการเรียนภาษาจีนเนื่องจากสามารถทบทวนได้บ่อย ๆ นอกเวลาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล นามสองชั้น (2565) กล่าวว่า การนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมสำหรับเป็นสื่อการศึกษา 4.0 หรือสื่อในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนต้องสร้างสื่อมัลติมีเดียแต่ละประเภทตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาจีนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษาจีน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และทักษะการเขียนได้ดียิ่งขึ้น และธนัชร นามวัฒน์ และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ (2563) ศึกษาความพึงพอใจสภาพปัญหาการใช้สื่อเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าความพึงพอใจของครูผู้สอนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือ เนื้อหาของสื่อ รองลงมา คือ การออกแบบสื่อ และด้านการนำไปใช้งานของสื่อสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และสภาพปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสื่อการเรียนการสอนต่อความต้องการของผู้เรียนขาดความสนใจเนื้อหาที่เรียน ดังนั้น ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป นอกจากนี้ วรรณิษา ไวยฉายี (2565) ศึกษาสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ด้านการเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้วัฒนธรรมจีนนอกห้องเรียนที่ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

2. จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีนก่อน และหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ พบว่า การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) มีคะแนนรวมเท่ากับ 18.21 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน เมื่อทดสอบหลังเรียน (Post-test) พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม เท่ากับ 37.08 คะแนน โดยมีค่า t-test มีค่าเท่ากับ 12.60 และค่า df เท่ากับ 21 และค่า sig ที่ได้มีค่าเท่ากับ .00 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อน และหลังก่อนการใช้สื่อวีดิทัศน์ พบว่า เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับแบบสอบถามความ

พึงพอใจร่วมกับคะแนน แสดงให้เห็นว่าสื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน โดยใช้แอปพลิเคชันยูทูบเป็นสื่อการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาจีนเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ การใช้สื่อวีดิทัศน์สำหรับการสอนภาษาจีน นั้นเป็นเพราะวิธีการสอนภาษาจีน โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ชมทั้งภาพ และเสียงให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนอย่างเป็นธรรมชาติได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างเป็นขั้นตอนตามวิธีการสอน โดยใช้วีดิทัศน์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน และวัฒนธรรมจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามลำดับของเนื้อหาตามสมรรถนะการสอนภาษาจีนด้วยเทคนิคการสอนรูปแบบใหม่ภายใต้หลักสูตรแกนกลาง ศึกษาความสอดคล้องวัฒนธรรมเมืองกรุงเทพมหานคร และเมืองเทียนจิน ศึกษาความสอดคล้องด้านวัฒนธรรมไทย-จีน และเรื่องวิเคราะห์ด้านธุรกิจ และการศึกษาต่อประเทศจีน อย่างไรก็ตามวิธีการสอนภาษาจีน โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น โดยเปรียบเทียบหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนใช้สื่อวีดิทัศน์สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล นามสองชั้น, (2565) กล่าวว่า การใช้สื่อมัลติมีเดียสามารถฝึกฝนทักษะที่จำเป็นทั้ง 4 ด้านของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่านช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ลดเวลาในการสอนถือว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงและมีนักวิชาการใช้เป็นเครื่องมือทำวิจัยอย่างแพร่หลาย และนพพร ศรีสุข และยุวรี ญาณปริษาเศรษฐ, (2563) กล่าวว่า ครูต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถจัดการเรียนรู้สร้างสรรค์สื่อ และนวัตกรรมได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน ครูต้องมีแนวทางกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เกี่ยวกับภาษาจีน นอกจากนี้ ครูต้องติดตามเหตุการณ์ให้เป็นปัจจุบัน นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธาร์ศม์ สิงหเดชาสีทธิ และสุชาดา บวรกิตติวงศ์, (2560) ที่พบว่า ครูจำเป็นต้องมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เมื่อครูมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ครูจะริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนพัฒนาการเรียนรู้ภาษาจีนให้มีความทันสมัย และสร้างสรรค์ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จากผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทยมี 3 กลยุทธ์หลัก คือ การบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน และด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งใน และต่างประเทศ ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องบูรณาการแก้ปัญหาอาศัยความร่วมมือพัฒนาคุณภาพจัดการเรียนการสอนต้องมีปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่เชื่อมโยงกัน ส่งเสริม และสนับสนุนกันในแต่ละด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของวัลภา พงษ์พันธ์ และคณะ (2558) ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามสมรรถนะหลักระดับโรงเรียน วิธีการส่งเสริมสมรรถนะหลักมี 3 วิธี คือ 1) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) จัดโครงการภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) จัดสื่อ และแหล่งเรียนรู้ส่วนระดับนโยบายมี 4 วิธี คือ 1) จัดตั้งสถาบันพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน 2) จัดตั้งเครือข่ายครูสอนภาษาจีน 3) ส่งเสริมครู และโรงเรียนต้นแบบ 4) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทยจีน และมีรูปแบบประจำสายงาน มีดังนี้ 1) พัฒนาความรู้ 2) พัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) พัฒนาเทคนิคการสอนและการผลิตสื่อ 4) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น 5) พัฒนาทักษะการวิจัย และการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน 6) สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมความรู้ด้านภาษาจีนกับหน่วยงานต้นสังกัด จัดโครงการพัฒนาครูสู่การเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง และพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ครูเกิดทักษะ และความชำนาญในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. การใช้สื่อเทคโนโลยีนี้อาจมีข้อจำกัดบางบริบทแต่หัวใจหลัก คือ ครูต้องชวนขวนขวายหาความรู้ และสิ่งใหม่ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง นอกจากนี้ ครูควรมีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่จูงใจให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีน โดยการใช้สื่อการสอนมีความทันสมัย ตลอดจนสามารถนำสิ่งรอบตัวสร้างสรรค์สื่อนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนเพื่อกระตุ้น และสร้างความสนใจกับผู้เรียน และช่วยผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับภาษาจีน

2. การพัฒนา และส่งเสริมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติของครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย มองว่าควรมีการจัดทดสอบวัดความรู้ครูสอนภาษาจีน ตลอดจนส่งเสริมการจัดฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนให้มีความรู้ทักษะ และเจตคติในเรื่องที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มครูผู้สอนภาษาจีนเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการขยายผลสู่ห้องเรียนเสมือนจริง (Metaverse) ในโรงเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาผ่านคอมพิวเตอร์ หรือสมาร์ตโฟน อีกทั้งพัฒนาเนื้อหาทักษะความรู้มีการติดตามผลการตอบรับจากผู้ใช้งานจริงในแต่ละทักษะ เพื่อนำไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับการใช้งานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไกรสร ผืนเพย และสัมมา ธนธัญ. (2557). การถอดบทเรียนความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัยที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1. **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 5 (1), 277-284.
- จินตนา วิเศษจินดา. (2561). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 11 (2), 445-455.
- ดวงกมล นามสองชั้น. (2565). สื่อมัลติมีเดียกับการสอนภาษาจีน. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. 16 (1), 1-12.
- ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2540). **การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนัชพร นามวัฒน์ และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ. (2563). การใช้สื่อเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 39 (2), 19-31.
- นริศ วดีนันทน์. (2565). ปัญหาการเรียนการสอนอักษรจีนในประเทศไทย. **วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**. 9 (1), 53-66.

- นวพร ศรีสุข และยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 12 (2), 360-375.
- ผ่องพรรณ ทวีเลิศทรัพย์, จันทิมา จิรชูสกุล และมนัสนันท์ ฉัตรเวชศิริ. (2565). การศึกษาการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน สำหรับช่วยในการพัฒนาทักษะและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนภาษาจีน. *วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. 9 (1), 213-230.
- พัชรณัฐ ดาวดิษฐ์, วชิร เลขะวิวัฒน์ และชวลิต จันสะ. (2565). การพัฒนาเว็บมัลติมีเดียสำหรับการฝึกสนทนาภาษาจีนระดับเบื้องต้น. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. 20 (2), 28-40.
- ภัทรภณ ศิลารักษ์. (2564). การปรับตัวบทบาทภาษาจีนภายใต้บริบทวิถีชีวิตปกติใหม่ในยุคศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. 8 (1), 61-72.
- วรรณิษา ไวยฉายี. (2565). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานการณ์ปัจจุบัน: มุมมองของผู้เรียนต่อการพัฒนาสถาบันสอนภาษา. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 16 (1), 154-166.
- วัฒนา ประสานทอง และเดือนเพ็ญ อีรวรรณวิวัฒน์. (2560). การศึกษาประสบการณ์ในการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*. 5 (1), 32-41.
- วัลภา พงษ์พันธ์ จันทร์ขลิ มาพุท และสมหมาย แจ่มกระจ่าง. (2558) การส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*. 11 (1), 98-111.
- ศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). สื่อมัลติมีเดียและเทคโนโลยีกับการสอนภาษาจีนในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 10 (3), 1239-1256.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถม-มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การจัดตั้งศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สอง (ภาษาจีน)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุคนธา อรุณภู่, บุญเสริม วิสกุล และไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2561). กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. *วารสารวิชาการสุทธิปริทัศน์*. 32 (101), 1-12.
- สิตารัตน์ สิงห์เดชาสิทธิ์ และสุชาดา บวรกิตติวงศ์. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความเป็นครูมืออาชีพ. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*. 12 (4), 695-707.

References

Chomsky, N. (1988). *Language and Problems of Knowledge: The Managua Lectures*. Cambridge: MIT.

Likert, R. (1961). *New patterns of Management and Values*. New York: McGraw-Hill.

ผู้เขียน

นายพุฒิพงศ์ ปรีเปรม

รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สถานศึกษา โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

e-mail puttipong.tmc@gmail.com

